

Incoming Request Details - DO NOT REMOVE THIS SLIP

Requester Remco Sleiderink [ownid=2011CB10]

Request No 58793

Reference No I:HUB-C
2738242
1

Requester Library HUBrussel Centrale Bibliotheek
Stormstraat 2
B-1000Brussel

Telephone 02/210 13 36; (fax:) 02/217 64 64

Responder Library KUL-C

Centrale Bibliotheek / IBL-dienst
Mgr. Ladeuzeplein 21
3000 Leuven
ibl.leeszaal@bib.kuleuven.be
Tel: 016/32 46 62
Fax: 016/32 46 91

Requested Media C-COPY

Request Date 01/15/2011

Status New

Request

Call number: BIBC Y1106 // LBIB:LGES 94(05) TW

Tijdschrift van het Willemsfonds gewijd aan letteren, kunsten en wete, Willemsfonds, Gent, ISSN 0066-670X Article AU Wattez, O.
Article T onbekend: Beatrijsbewaterking

1903

No.5?Pages: 97-103

Requester Note

TIJDSCHRIFT

VAN HET

WILLEMS-FONDS

GEWIJD AAN

Letteren, Kunsten en Wetenschappen

Achtste Jaargang

TWEEDE DEEL

GENT
BOEKHANDEL J. VUYLSTEKE
KOEKSTRAAT, 15

1903

Moet daar geen verandering in komen? En kunnen twee landen, zoo dicht bij elkander, elkaar zoo vreemd *blijven*?

Het Bestuur van Groep B van het *Algemeen Nederlandsch Verbond* heeft geoordeeld, dat het op zijn weg ligt om reisverkeer naar het Noorden te bevorderen. Het is daarom in onderhandeling getreden met het Bestuur der Belgische en Hollandsche Staatsspoorwegen, opdat ook naar Holland eens een extra-trein zou ingericht worden. De onderhandelingen zijn gelukt en de uitslag is deze, dat beide besturen, als proef, bereid zijn een extra-trein te laten loopen op een nader te bepalen dag (b. v. 15 Augustus). De reis zou zijn van *Antwerpen, Brussel* of *Gent* naar *Amsterdam*; het reiskaartje, dat 5 dagen geldig zou zijn, zou recht geven tot oponthoud te *Rotterdam* en te *'s Gravenhage*.

Beide besturen verlangen te weten of het bij de heenreis, dan wel bij de terugreis is, dat de reizigers zich te Rotterdam en den Haag wenschen op te houden.

Het Bestuur van het *Algemeen Nederlandsch Verbond* denkt, dat het de voorkeur verdient bij de terugreis 's Gravenhage en Rotterdam aan te doen; het zou dan voorstellen om Zaterdag en Zondag (14 en 15 Aug.) aan Amsterdam te besteden, Maandag en Dinsdag aan den Haag, Woensdag (terugreis) aan Rotterdam.

De voorwaarde door beide besturen gesteld is dat het Algemeen Nederlandsch Verbond zal instaan voor ten minste 250 personen.

De prijzen der kaartjes zonder zijn:

	2 ^e Klasse	3 ^e Klasse
Antwerpen (Middelstation)	12.05	7.65
Brussel (Noord)	14.65	9.15
Gent (Zuid)	16.15	10.15

Vóór einde Juni moet bekend zijn of de deelname toereikend is.

Wie aan de reis tegen de gestelde voorwaarden wensch deel te nemen wordt verzocht **dadelijk** van zijn wensch kennis te geven aan het Secretariaat van het *Algemeen Nederlandsch Verbond*, **Spiegelstraat 20, Gent**. Men gelieve **duidelijk** naam en adres te schrijven.

Beatrijs.

« Een kunstjuweeltje van zeldzame waarde, waarin natuurlijkheid van voorstelling zich aan het fijnste gevoel en de frischste kleuren paart, schonk ons in de XIVe eeuw, de dichterlijke Maria-vereeniging, in de berijmde sproke der kosteres Beatrijs.»
Dr W. Everts. *Geschiedenis der Nederlandsche Letteren.*

Laat mij nog eens vertellen
Naar oud bekende wijs,
De wonderlijke sproke
Van zuster Beatrijs.

Zij leefde in 't stille klooster
In vroomheid en gebed,
Waar ze aan Maria wijdde
Haar leven onbesmet.

Zij zong in 't kloosterkerkje
Met engelenstemme voor,
En begeleidde op 't orgel
't Gewijde zusterrenkoor.

* * *

Daar kwam een blonde jonker,
Een zonnigen leutedag,
Die in den gaard van 't klooster
De jonge zuster zag.

BEATRIS.

Wanneer hij haar aanschouwde,
Den glimlach om den mond,
Dan richtte zij zoo schuchter
Haar blikken naar den grond.

Zij voelde dan haar harte
Zoo wonder aangedaan,
En kon den drang der liefde
Niet langer wederstaan.

Ze smeekte dagen, nachten
En riep om hulp tot God,
Dat hij haar zoude steunen,
Verlichten in haar lot.

Vergeefs ! De god der minne
Had haar in zijne macht ;
Hoe meer zij wou vergeten,
Hoe meer zij er aan dacht.

Zij was als krank van liefde,
Had menigen zucht geloofd,
Lag menigen nacht te weenen,
Doch nergens daagde troost.

Dan werd ze 't bange strijden,
De bittere kwelling moe ;
De liefde had verwonnen,
Zij gaf haar harte toe.

Zij liet den jonker weten,
Waar hij haar vinden zou ;
En waar zij zouden wiss'len
Hun woord van eeuw'ge trouw.

BEATRIS.

En nog dienzelfden avond
Verpandden zij dat woord.
De Hemel had hun eeden
En hun besluit gehoord.

Zij luidde dan de metten
De laatste maal dien dag,
Waarna zij in gebeden
Gekniel'd voor 't outer lag.

Zij sprak : O, Heer, de liefde
Zoozeer me lijden doet ;
De wereld roept me luidе,
Dat ik haar dienen moet.

Vergeef mij, o Maria,
Heb meelij' met mijn leed.
Ik leg aan uwe voeten
Dit heilig kloosterkleed.

Daar legt zij ook de sleutels
Van kerk en sacristij,
Knielt nog en gaat dan henen
Verand'ren van kleedij.

't Is nacht ; de sterren stralen.
Nabij een rozelaar,
Wacht in den tuin de jonker
Vol ongeduld op haar.

Een droomgestalte nadert,
En komt recht bij hem aan,
Geborgen in een sluier.
In 't oog welt hem een traan.

Zij liet den sluier vallen,
En als hij haar nu zag
In leliewitte zijde,
Was 't hem, als werd het dag.

Door hare schoonheid was hij
Diep in de ziel geroerd.
En haar op 't harte drukkend,
Hij naar zijn paard haar voert.

Hij rijdt met haar door 't duister
Den ganschen langen nacht.
In rozen rijst de morgen,
De lentesonne lacht.

De vogels zingen blijde
Het liedeken van de min ;
't Vervoert den jongen minnaar,
Doorgloeit hem ziel en zin.

De dag verried haar schaamte,
Benepen is haar hart.
Haar minnaar ziet bedrukt nu
Op haar gelaat de smart.

Hij tracht haar leed te stillen ;
Zij ziet hem zalig aan ;
Maar toch blijft ze in de ziele
Nog pijnlijk aangedaan.

Hij fluistert liefdewoorden,
En houdt zijn paard nu stil
En toont haar bloeiende weiden,
Waar hij gaan rusten wil.

Doch verontwaardigd wijst ze
Zulk een verlangen af.
In 't veld in 't zicht des Hemels ?
Nog liever koos ze 't graf.

Hij zei dat groote liefde
Hem slechts zoo spreken deed.
Hij troostte haar en prees ze,
Tervijl hij verder reed.

En in de stad zij kwamen
En bleven mettervoon,
Waar 't leven slechts een feest was,
En alles rijk en schoon.

Dat leven in zijn weelde
Beviel den ridder goed.
Aan niets te moeten denken
Dan aan de minne zoet.

Doch als zijn geld verteerd was,
Verbrak hij zijne trouw.
En liet haar dan alleene,
Vol armoë en in rouw.

Zij zag zich, om te leven,
Gedwongen voort te gaan
In geile, schuldige liefde,
En schaamtevol bestaan.

Opeens voelt zij berouwen,
En zei na wijs beraad :
Nog liever dood dan dat ik
Mij voort ontecren laat.

En weenend met haar kind'ren
 Trok zij door veld en wei,
 Betrad weerom de bane,
 Die naar het klooster lei.

Zij kwam dan bij een vrouwe,
 Bij wie zij nachtrust vond,
 Daar zou zij ook vernemen,
 Hoe 't in het klooster stond.

Zij vraagde naar een zuster,
 Die, Beatrijs genaamd,
 Daar eens was weggehoopen,
 En slecht moest zijn befaamd.

Zij kon het niet gelooven
 Als deze vrouw haar zei,
 Dat Beatrijs daar woonde,
 Zulk deugdzaam leven lei.

Doch 's nachts verscheen Maria
 In hemeldracht gehuld,
 Verklaarde hoe ze in het klooster,
 Haar plaatse had vervuld.

Keer weder naar het klooster,
 Zei haar de Heilige Maagd,
 Gij hebt door de liefde geleden ;
 Ik heb u diep beklaagd.

Daar zult gij alles vinden,
 Waar gij het hebt geleid.
 Ga, doe uw werk aan 't outer
 En pleeg boetvaardigheid.

Zij liet bij die vrouw haar kind'ren,
 En ging, met snellen tred,
 Naar 't klooster dan hernemen
 Haar zang en haar gebed.

Zij was nu voor haar kleinen
 In pijn en ongeduld ;
 En in de biecht bekende
 Zij diepe, zware schuld.

De priester schonk vergiffnis,
 En zij volbracht haar boet.
 In deugd en vrees des Heeren
 Haar kroost werd opgevoed.

En geene harer zusters
 In 't klooster had gezien,
 Hoe door Maria's liefde
 Zulk wonder kon geschien.

Uit « *Romanzen* ».

ONDER WATTEZ.

Doornik, 1893.